

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

1. Perpetuâ annorum serie infallibilitatem Pontificis Romani universæ
Ecclesiæ Gallicanæ persuasam fuisse ostenditur, & primò testimonio S.
Irenæi Episcopi Lugdunensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

11. Ex litteris Cleri Gallicani ad Innocentium X.
12. Ex thesibus PP. Societatis in Collegio Claremontano, & in Sorbona propugnatis, & præsertim testimonio Petri de Marca Archiepiscopi Parisiensis.
13. Ex assertione ipsius P. Maimburgi in sermonibus impressis.
14. Tandem ex auctoritate & consuetudine antiquissima ipsius Universitatis Parisiensis, & scholæ Sorbonicæ.

I.

Superest jam, ut Ecclesiæ Gallicanæ consensum pro eadem Pontificis infallibilitate proferamus, quod methodo nobis familiari & chronologicâ jam probare aggredimur.

Anno CCV. Sanctus Irenæus Episcopus Lugdunensis Martyrio coronatus est. Is lib. 3. contra hæreses cap. 3. ita loquitur: *Ad Romanam Ecclesiam propter potentiorum Principatum necesse est omnes convenire Ecclesias, hoc est, omnes, qui sunt undique fideles, in qua semper ab his, qui sunt undique, conservata est ea, qua ab Apostolis est, traditio.* At si errare potest, & ideo aliquando errat, non oportebit, ad Romanam Ecclesiam omnes fideles convenire, imò potius oportebit ab errante recedere: nec verum erit semper in illa Apostolicam traditionem esse conservatam, nec enim doctrina erronea Apostolicæ traditioni consentanea esse potest.

Nec obstat. S. Irenæum de præterito loqui, non de futuro.

Resp. Ea verba: *Ad Romanam Ecclesiam propter potentiorum Principatum omnes convenire Ecclesias*, omne tempus complecti, cum enim potentior Principatus Romani Pontificis sit perpetuus, ita quoque necessitas eum conveniendi, quæ in hoc Primatu fundatur, perpetua erit. Et quam rogo ob causam major olim Romanis Pontificibus obaudiendi necessitas fuerit, quàm modò? an olim tantum hæreses vigeant? an Ecclesiæ retrò tantum temporibus Magistro & fundamento opus erat? an Privilegium Petro collatum paucis tantum annis, & non omnibus alligabatur? **Auctoritas ergo Cathedræ**

Li Petri

Petri aut semper, aut nunquam Infallibilis fuit, cum omnium temporum eadem sit ratio: par videlicet necessitas Ecclesiae.

II. Anno CCCCXLV. Valentinianus III. Imperator in signe Edictum vulgavit contra S. Hilarij Pictaviensis Episcopi conatus, qui negabat posse Romam à Gallis appellari: quo simul edicto quanta fuerit in veteri Ecclesia Romani Pontificis auctoritas, egregie exposuit; sic verò habet: *Cum Sedis Apostolicae Primatum S. Petri meritum, & Romana dignitas Civitatis sacra etiam Synodi firmari auctoritas, ne quid praeter auctoritatem sedis istius illicitum praesumptio attentare nitatur; tunc enim demum Ecclesiarum pax ubique servabitur, si Rectorem suum agnoscat Universitas. Hac cum haecenus fuerint inviolabiliter observata, Hilarius tamen, &c. His talibus contra reverentiam Sedis Apostolicae admissis per Ordinem Religiosorum Urbis Papa cognitione discussis certa in eundem Hilarium lata est sententia; & erat quidem ipsa sententia per Gallias etiam sine Imperiali sanctione valida. Quid enim Pontificis tanti auctoritate in Ecclesias non liceret? sed nostram quoque praecptionem hac ratio provocavit, ne ulterius vel Hilario, nec unquam alteri praecceptis Romani Pontificis liceat obviare, &c. hanc perenni sanctione decernimus, ne quid tam Episcopis Gallicanis, quam aliarum Provinciae liceat contra consuetudinem veterem sine Papa Urbis aeterna auctoritate tentare, sed illius, omnibusque pro lege sit, quidquid sanxit vel sanxerat Apostolica Sedis auctoritas. Si non licet praecceptis Romani Pontificis obviare; si quod Papa sancit, omnibus pro lege esse debet, idque veteri consuetudine in Ecclesia praecceptum est: sequitur planè Pontificis sententias infallibiles esse, ac primitivam Ecclesiam, hoc est, multò ante quartum saeculum, id semper esse opinatam. Ceterum causa Hilarij sic habuit. Damnaverat is Chelidonium, & sacris dejecerat, quòd saecularis adhuc, cum judicia exerceret, reos aliquot capitis damnasset. Appellavit Leonem primum Chelidonium, suamque innocentiam tam clarè Pontifici probavit, ut Hilarius, qui eum Romam secutus fuerat, nihil posset opponere: non ideò tamen quievit, sed questus est, huiusmodi appellationibus Ecclesiae Gallicanae ordinem & statuta turbari: nec permoveri potuit, ut Chelidonio communicaret, imò infalutato Pontifice Romà evanuit. Gravissimae sunt Leonis de Hilario querelae; poenituit tamen, & repetitis legationibus veniam à Pontifice rogavit, impetravitque, idque clarissimis verbis auctor ejus vitæ testatus est. Adeò nullus sanctus à casu immunis, sed imitantur*